

Forfatter: Juel-Hansen, Erna

Titel: Udrag fra EN UNG DAMES HISTORIE

Citation: Juel-Hansen, Erna: "En ung Dames Historie", i Juel-Hansen, Erna: *En ung Dames Historie*, udg. af Lars Petersen , 1888, s. 6. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-juelh01val-shoot-idm139742594662784/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: En ung Dames Historie

Godmorgen til hende, havde hun taget hende i Armene, kysset hende, vist fire Gange, og sagt med taarekvalt Stemme: mit stakkels, søde Barn!

Hvis Pastor Skou ikke var bedre tilmode, så' det rigtignok sort ud med Saligheden. Men Gud véd, hvad de så havde forlovet sig for? Olivia havde såmænd været ivrig nok for at kapre ham — det havde hun set med sine egne Øjne — og den Dag, han havde friet hos Papa, havde Mama sagt, var den gladeste Dag i hendes Liv. Og Olivia havde set forfærdelig strålende ud, når hun og Pastoren om Søndagen efter Kaffen endelig kom ud fra Kabinettet, hvor Mama altid trak de dobbelte Portiærer for, så længe de var der inde. Men det lignede rigtig Olivias Vrøvl at skabe sig melankolsk på sin Bryllupsdag. Hun troede formodentlig, det var fint, ligesom når hun lod sig plage til at spille på Fortepiano, når de havde Gjæster.

Men nu rejste hun sig i al sin Stads.

Og selv Margrethes søsterlig-kritiske Blik måtte indrømme, hun i Dag virkelig var smuk. Bleggheden klædte hende, og Sindsbevægelsen gav de ellers noget lade Træk et vist Liv. Den statelige, fuldmodne Figur tog sig godt ud i den hvide Atlaskes Slæbekjole, der tæt og kysk dækkede al denne Gjennemsigthed indenfor, som havde stukket Margrethe svært i Øjnene.